



Kollel Zichron Michel of NMB

Yarchei Kallah

ירחי כלה

שע"י כולל להוראה של כולל אברכים זכרון מיכל דנמ"ב

סוגיא דכלה דיןא דמלכותא דיןא

קונטרס מראה מקומות

Teves 5778

בינוי גרשום

ידרא

ל

מתקנים טרי ורשמי תלולין שם:

הנחות הב"ח

(ג) רשב'ת ד"ה י"ד
וכי נכנגו בחרא ה"מ
רבא מ"ט: (ד) ר"ה ה'
חיא לחת נ"ל וט'
אטס ממוק: (א) ד"ה
הנמל בגון מל ליטם
(ב) ר"ה ואכלהם וכ'
מקום שמי גשמי
שולוני סס וכ'
שמוחלהקת תנ"ל גמאליה

בכורה נא-
צגב. פָּנָן שְׁרַטְוֹן
יְהִי כְּדִין כְּמַמְקָם
מִמְּסָטָן גְּדֵלָה
וְעַשְׂמָנָן חֲנוּן כְּנָן
יְהִי צְדוֹת וְטַחַם
עַל פְּלִיטָרֶן הַמְּלָאָה
זְהִי וְצְהָהָה. שָׁגָן
פְּרִמְלָךְ מְמַמְקָם גְּנָדָה
פְּרִמְלָךְ מְמַמְקָם גְּנָדָה
מִימָּסָה יְהִוָּעָן הַמְּלָאָה
זְהִי לְסִלְמָלָן וְשָׁבָה

גות וציוונים ס' 6
ב' ואירועות ע' (ב)

רשות לפקוד הילכתי למק

בדופטש לךן הולכו לפקס הולן בסדרה והומואות הדרה מפצע תלוןן או מוחבב תלוןן ואנו איטי יוזם אם נכונתך למליך
חפסק או אי-מצור והזב דודן אל-פאסיקין לפאורה (ב) לשודר דברך להוניה שוי

דאמרי³⁹⁶ כתוב לו על הניגר או על החרס שדי נחתת לך קנה, חתום כשנתן לו אותו שטר בעדי מטירה ו/or אלעזר היה ואמר עדי מסירה כרתי. אמר שמואל דינה דמלוכותא דינה, פ"י ומלא אמר לכל הקונה קרע בשטר הנעשה בערכאות יהה הקruk שלו³⁹⁷.

ואיבעית אימא תנין חרץ מבגוטי נשפט כלומר³⁹⁸ חז' מכל שטר שהיה גמר העניין בשטר גנאיו נשים, והינו (שטר) שטר מתנה שגמר הגנאיו הוא בשטר, ופסול דומיא דגיטי ונשים. ויש אומרים³⁹⁹ דהני תרי לישני⁴⁰⁰ פליני דליישנא קמא דהינו לשמואל שטר מתנה הנעשה בערכאות של גוים כשר מדינה דמלוכותא, ולליישנא בתרא⁴⁰¹ אף' היכא דaicא הרמנה דמלוכותא⁴⁰² אלא דশמואל קאי היכא דaicא הרמנה דמלוכותא] דהותם ודאי כשר מדינה דמלוכותא, פירוקה בתרא היכא דaicא הרמנה דמלוכא אלא ערוכות העומדת מאיליהן, אבל דהאי היכא דaicא הרמנה דמלוכא אפי' לליישנא בתרא כשר, דהא קייל⁴⁰³ דינה דמלוכותא דינה.⁴⁰⁴ שיש אומרים שלא אמרו דינה דמלוכותא דינה אלא בדברים שיש בהן תעלה למלה, כי ההייא דאמרי בפ' חזק⁴⁰⁵ מלכא אמר לא ליקני איניש ארעה אלא באיגרותא, כלומר כדי שיחותם הוא השטר ויקייננו, ויטול ממן ליכא, הילך במאי קני לה בתאי שטרא, האי שטרא בכוון דלא סגיא דלא קריוה⁴⁰⁶, למה לי לאקרואה לשני גוים, ליתו סהדי דקריוה כי מסירה ניהליה באיפיו וליסחדו.

לא מיתה במאי קני לה בתאי שטרא האי שטרא היפא בעילמא הו. פ"י דהא לית בה עדי חתימה ישראל אלא גוים, עידי⁴⁰⁷ מסירה ישראל נמי ליכא, הילך במאי קני לה בתאי שטרא, האי שטרא בכוון דלית בית לא עדי חתימה ישראל ולא עדי מסירה ישראל חספה בעילמא הו, דההיא נוראה שנוספה בטעות. 401 חסר כאן: לא קני: (ובכתביי מעל התיבותות "ולליישנא בתרא אפי'" צוינו קוים לסמן שיש למוחקם). 402 כן דעת הגמוקי יוסף. 403 גודריםכח, ב'ק. 404 ב'ק. גם רבנו יונה ותרמבי' בביבא בתרא נהא, וב'ק הרמב"ן בתשובותיו (מקצ"ג) סי' מו בשם קצת הכלמי הדור, וכ'כ בספר התרומות שער מ"ח ח' ד בשם רבתוינו הזרפתים. והמ"מ פבי' מלולות ולוות ה"א חבר שכו דעת הרמב"ם ורוב הגאנונים. ותתשב"ץ ח' א סי' קנה כתוב שמתחלת רצה לומר כן בדף הרמב"ם וחור מכיוון שהרמב"ם פסק דינה דמלוכותא דינה ומלא אמר לא ליקני אלא באיגרותא. וונגה גמ' זו היא ראייתם של ה"א שטוביים כן. ובספר התרומות ברשב"א. 405 כן דעת ה"א רבנו קרשש. 406 בבא בתרא יש תעלת מלך, ונמש'כ רבנו. 407 ב'ק קיג. 408 ב'ק זיל ועברינן. 409 ב'ק הרשב"א וכ'כ הנמקי יוסף.

הדין לגבות ממשעדי, אלא משום דלית לה כלל, וכדאמ' המוכר שזהו בעדים גובה מנכסים משועבדים, דמן זבון בפרק הסיא זבון. הילך שטרי הלואה העולין בערכאות של גוים כשרין וגוביין מנכסים משועבדים⁴⁰⁰, דערכאות קלא אית להן, וכדאמרי בפ' המביא תנין⁴⁰¹ רב פפא כי הוי את קמיה שטרא פרסתה דבעדי בערכאות של גוים מקרי לה לשני גוים זה שלא בפנוי זה במסיח לפוי תומו ומגביה ביה ממשעדי, והכין נושא דוק' וכן כתוב ר' ר' חחתמי עליה סהדי ישראל מגבי' בית ממשעדי⁴⁰². וליכא למימרatum בתם בדוחתימי ביה סהדי ישראל, דא"כ אף' בהדיות מגבי' ביה ממשעדי, וכדאמרי' התם⁴⁰³ אמר אמיר האי שטרא פרסתה דחתמי עליה סהדי ישראל מגבי' בית ממשעדי⁴⁰⁴. וליכא למימרumi נמי דההיא דרב פפא דמסירה ניהליה באפי' סהדי ישראל, דהא נעשה בהדיות ע"ג דמסירה ליה באפי' סהדי ישראל לא מגבי' ביה אלא מבני חרי, דאלמא עדי מסירה בשטר של גוים לא מפקי קלא, ומ"ש בערכאות⁴⁰⁵.ותו דא"כ כיוון דלא סגיא דלא קריוה⁴⁰⁶, למה לי לאקרואה לשני גוים, ליתו סהדי דקריוה כי מסירה ניהליה באיפיו וליסחדו.

אל מיתה במאי קני לה בתאי שטרא האי שטרא היפא בעילמא הו. פ"י דהא לית בה עדי חתימה ישראל אלא גוים, עידי⁴⁰⁷ מסירה ישראל נמי ליכא, הילך במאי קני לה בתאי שטרא, האי שטרא בכוון דלא סגיא דלא קריוה, ועדי מש'כ לפניו שם. ע"י דק"ס שם. 402 ע"כ כתוב ברשב"א. (והדברים דלהלן הובאו בנמקוי'). 403 וכ'כ ר' לבנו קרשש. 404 ע"כ כתוב הרמב"ן. ועדי' רבנו קרשש. 405 ע"כ כתוב הרמב"ן. ועדי' רבנו קרשש. 406 קדושין כו.א. 407 ב'ק הרשב"א רבנו קרשש. 408 ב'ק מילתא, שהוא מחלוקת בין שתי הלשונות עי"ש, וכ'כ ברשב"א. 409 כן דעת ה"א לעיל ט,ב, ד'ה האר' ורועל ח' א סי' תשא עי"ש, (ועדי' רמב"ן ורבנו קרשש הערתא 797). 400 בכתביי נוספה במקומות זה מעל השורה תיבת "לא",

הבתים ⁴⁰⁹ דינה דמלכotta דינה ארישה ⁴¹⁰ פרטאי עד ארבעין שניין, כולם דינה דמלכotta דינה, המלך הנגיד ואמר שתוועל חזקה לגו בארכען שניין, והכא מאי הנאה אית ליה בהאי, ⁴¹¹ החרב ר' יונה זיל פיי דילשנא בתרא אמרתני חוץ מכונטי נשים ולא משנינו ליה מושם דינה דמלכotta דינה, לפי שאין המלך מפקיע (מננו) ממון ישראל אצל חברו אלא כל זמנו שהוא בא לדון בערכאות שלחו, הילך אעפ' שעשה ישראל שטר לחבירו בערכאות שליהם לא הופקעה השدة מן המוכר על [ידי] אותו שטר, כל זמן שלא באו ⁴¹² בערכאות שלחו, והא אמר שמולא משום דינה דמלכotta דינה פירושו שאין המוכר יכול להזור בו עד, שכבר הופקעה השدة

ואית כי מקשין אלא מתנה بماי קני לה בתאי טטרא האי טטרא חספה בעלמא הו,আמי לא משנינו דמונטי מירוי בעדי מסירה (ל)ישראל דאיינחו עבדי ליה טטרא, ור' אלעוזר הייא, תירץ רשי' זיל משום דדוחק הו לומרכו, דלעיל ⁴¹³ דשנינו הци תא אקסין עליה הא מדיספא ר' אלעוזר מכל דרישא לאו ר' אלעוזר, אעג' דשני

ובחלות הרײ'ך זיל לא בתבררו הדרבים הללו, שבאיו שתי הלשונות ולא כתוב הילכתה היכי, אבל בתשובה שאלת מצאי לו כתוב קילשנא בתרא, ובמתנה לא קנה עכ'יל, והגומוקי יוסף כתוב דהרי' סבור כתהייא מאן דימפרש שכטב רבנו לעיל, ס"ל דשנוי תירוץם שבגמי לא פלייגי, ולכנן הביא את שתי הלשונות. ולא ראה הגומוקי את מש"כ הרשב"א בשם הרײ'ך בתשוכותיו. עוד כתוב הרשב"א: ומבררי רשי' זיל [נראת] ס"ל [דילשנא קמא מודח] דאמרוי רשי' זיל דמלכotta דינה היכא דאיינא הרוגנא דמלכא, ספירושא מציעא דכתיבנה (ראשית הלשונות אינם חולקים), לפי שפי' הו זיל במשנתינו כל השטרות העולין בערכאות של גוים בשרים משום דדינה דמלכotta דינה, עכ'ל. הנה רשי' במשנתינו לא כתוב כן, אך כ"כ רשי' לעיל ט.ב. מיהו גראה שםש אין ראייה, דבאיו סוגיא ציריך רשי' לפרש משום דינה דמלכotta דינה, דהעת אמרנן דמליאת דאיותה בשטרות לא קתני, והקשו התוס' בד"ה מילתא דהא פסולא עריכאות איתא בשטר מתנה כדאמרוי הכא חוץ מכונטי נשים, ויתירעו דהשתא סבר כדיריך שנינו דלקמן, והינו דסוגיא זריבורת כד' דינה דמלכotta דינה. ויתחנו שטטעם וזה נקט רשי' שם כהלוון דינה דמלכotta דינה. ואדרבה מרשי' משמע דלא ס"ל כתעמא דדינה דמלכotta דינה, דלקמן יא, א' ד' אהן לגיטי ממוין, כתוב דמנגוי' דבל השטרות העולין בערכאות איירוי בשטרו מכר עי'יש. [עצל דברי רבנו יונה שבאיו רבנו לעיל יקשה קושת התוס', לדידיה אף למ"ד דינה דמלכotta דינה, השטר אינו עשה שום קני, ושטר פסוי הו, אלא שותעל מפקיע המתנה מוגנותו, והמקבל זוכה בו בחזקה, וא'כ פסול עריכאות בריני השטר ישנו אף בשאר שטרות. (ועי' רמב"ן). אמנים לפי מש"כ רבנו יונה בא'ג' ניהא]. 419 ט.ב.

409 ב"ב נה, א. 410 צ"ל אריסא. (וגי' העורך בערך אריס : ארישן). 411 בכלויות דרי' ב"ב"ב שם. 412 כ"ה ברשב"א וחסר כאן : לדון. וכן כתוב בערכותם. 413 גראת הטעם דאיינו קונה בשטר, ממש דשמואל ג"כ מודה דהאי טטרא חספה בעלמא הו, דינה דמלכotta איינו מועיל להת לו דין שטר, (ועי' לשון הרײ'ך) בשטלוי הגבורים), אבל בשאר קניינים יכול לקנות, דע'י מועיל דינה דמלכotta דינה. ונראה ש"ז חולק רשי', דלעיל ט.ב, כתוב רשי' חוץ מגיטי נשים דלאו בני בריתות ניתנו האיל ולא שייכי בתרת גיטין וקדושים, אבל על הדינין נצטו בוני נח. (ושם אירי רשי' אליאב דמ"ד דינה דמלכotta דינה). ונראה דריש' בא לומר בו דכין שום נצטו על הדינין, لكن הם שייכים בככיתת שטר ממונות, ועי' רשי' בא מציעא צו סוע'א. ועי' קזואה"ח סי' סח סק"א ובשבעת החושן שם. (ועי' מ"מ פ"ז מלולה ולוח ה"א בשם הרמב"ן). והדבר אברהム ח"א ס"א ענף בכת בהספר דברי רבנו יונה, דהו משום דדינה דמלכotta הוא מדין הפרק ב"ד, ואין מועל רק להפקיע ולא להקנות עי'יש. ובתשובה הרמב"ן הובאה בספר חתרומות שער מו סוף ח"ח גם נזכר הלשון דהפרק ר' פ.ק. 414 התוס' ר' י"ד כאן כתוב בkowskiת הגמי : אם היה כתוב במונח קניini הכא גמי נקנת, שhortek בסדר קנא, ושטרו לראייה בעלמא, והכא דאיין בו קניין אPsi'ש שהחוק לאחר מכאן בhortek אינו כלום, שהחוק מכך השטר אהיא, ולא החזק ע"מ לנכות בחזקה. ובтирוץ של ממש דינה דמלכotta דינה כתוב התוס' ר' י"ד : אPsi'ש שאין שטר החזמת העכו"ם חשוב שטר מפני שאין כשרים להיעד מן התורה, כיון שהמלך גור שחייו שטריהם קיימים ויהיו נאמני בעדותן "שטר כשר הווי" וכונת א' במתנה. 415 כן דעת הגומוקי בא'ג' זה. ודעתו גם בא'ג' ניהא דפרש שכטב רבנו לעיל. 416 בא'ג' מציעא עד א'. 417 עכ'ל רבנו יונה. 418 הרשב"א כתוב :

(7) ח' ינואר
בבא בתרא נג, ב - נה, ב

קנה, דשטרא מיקרי. ואילו אילא הורמא דמלכא דבלאו הכי נמי ליקני, בלוא הכי קנה. ואילו אילא הורמא דמלכא, אילא שטרוי דכשרין ואילא (רפסלי) [רפסלי]. ואין זה מקוםה.

ומצאת לי חבר במה שאמרת [שהמלך שדן דין חדש שלא בחוקי המלכים נ"ל - דין חדש בחוקי המלכים] חמשנותא הוּא. שכתחבו מקצת חכמי [הצՐפתיים] זיל בחיבוריהם שיש מקומות שישישראל יוצאי ממלכות למלכות והמלך מחזיק בכל מה שנמצא להם במלכותו, אם בא ישראל אחר וקנה מן המלך והיה מעשה ופסקו הדין (כו) [שאין זה דין דמלכתא אלא חמשנותא דמלכתא]. לפי שהרב ידוע בינויהם [נ"ל - בדיניהם] שדין היהודים כדין הפרשים לדור בכל מקום שירצעו, וכיון ושכן אם יש מלכות שבאה לשנות את הדין ולעשות דין לעצמה אין זה דין דמלכתא. וזה סיווע לדברינו. גם דברי הרב ר' שמואל זיל מטען [כך] שאמר, דין דמלכתא, כל מיסים וארנוניות ומנהגן של משפטם המלכים שרגילין להנгин במלכותם, דין הוא, שכל בני המלכים [נ"ל - המלכות] מקבלים עליהם ברצונם חוקי המלך ומשפטיו. עיין דברי הרב זיל - בדברו זה וחזרו השמות הצנור עפ' דפ"ר).

יע'ב. ודרך היחיד ודרכם הרבים. هو עלה בני מערבה במסכת פיהה (פ"ז ס"ה), כיון דתנא דרך היחיד ומפסיק דרךם ליל. וניחא لهו, משום דעתני סיפא הכל מפסיק לזרעים ואינו מפסיק לאילן, תנא ברישא דרך הרבים. וקשיא להו מכבי תנא ליה שביל הרבים, שביל היחיד למה לי. וניחא להו להוציא את הקבוע בימות החמה ואינו קבוע בימות הגשמי. ותימה הוא דהא אי לא תנא שביל היחיד מנא ידיעין. ונראה כי הגירסה בהיפך מכיוון דתנא שביל היחיד שביל הרבים מה צורכא, دائ משום שאינו מפסיק לאילנות, לא איצטריך למיתני (השם) (השתא) דרך לא מפסיק שביל מפסיק, וניחא لهו לומר דאפילו בשביל הרבים בעין קבוע בין בימות החמה בין בימות הגשמי.

ספק ביאח תהור. פרשיה רשי זיל במסכת פסחים (ו, ה ל' ז) וחכמים מעתה מושם דתורי ספיק נינהו, [ספק עאל] ספק לא ועל ואם תמצץ לומר עאל אמר לא גנע. ולא פירש בדברי חכמים כלום. אלא שנראה מיכן דרבנן נמי תורי ספיק חשביה לה ואף על פי כן מתמאנן. וכן פירשו אחרים.

ואילא למדך [עליה מההיא גורסינ בפרק בתרא דע"ז (ג)] בגי ההוא פולמוס דפתח ח比亚תא טובא ואთא עובדא קמיה דרבבי יוחנן ושרינחו, כמאן כר' אליעזר דאמר ספק ביאח תהור. ואקשין האי ספק ביאח, פתו כספק ספיקא דמי. משמע דה'ק, כיון דפתח ח比亚תא טובא כספק ספיקא דמי ולא כספק ביאח. ואפילו רבנן מודו.

ונראה לומר שבולי הפירוש הזה גורסין כמו שכחוב במקצת הנוסחות, כיון דפתח ח比亚תא טובא וכספק ביאח דמי, ולר' אליעזר תהור ולא לרבן ואף על גב דתורי ספיקי נינהו. ולא מיחoor דבכל איסורין שבторה תורי ספיקי [לכולא]. ויל' שהחמירו בינו נסך כמו שהחמירו בטහרות לאסור אפילו תורי ספק ספיקא מה שאין כן בשאר איסורין.

חייב למלך כלום ממיini המסים והתשומות המוטלין על הממון, שכן בנו הבכור נוטל פי שנים בנכסים.

ורבינו חנאל זיל אמר دائ אילא פירי בארעה למיפורע מנייהו טסקא, מוחזקין הו. וטעמא דמלכתא משום דין דמלכתא למשקל טסקא מינה ובה, כלומר מפרי דארעה, וכי אילא פירי הוא דמשעבד לה ארעה גופה.

ומיים צריך לפנים הייך חכמים חולקין בדבר וזה. אם מצות המלך היא, הא דין דמלכתא דין, ואם אינה מצות המלך, פשיטה שאין המכבר מכבר. ואילו ידעין ניבעי ממלכא או מוחזריה [נ"ל - מוחזריה] דיליה. ויש מי שאומר דילמא שלוחי המלך מהמת עצמן הן עושין ולא מצות המלך. ואין זה נכון.

לא שנדראין הדברים דכי אמרין דין דמלכתא דין, בגין הדינין הדרוזין למלך בכל מלכותו שהוא וכל המלכים אשר היו לפניו הנהיגו הדברים, והן כתובין [נ"ל - הכתובים] בדברי הימים ובחוקי המלכים. אבל [מה שהמלך עשה-לפי שעיה או חוק חדש שהוא עשה לקנות העם במאן נגהו בימי האבות, חמשנותא דמלכא הוא, ואין [אנן] דין אותו דין]. והרב ר' יהוסף הלוי זיל הורה שם גול המלך לאחד מבני עמו ממוני, שבא עליו בעיללה, דחמשנותא דמלכתא מיקרי, אבל במאן דעבד בכל ארעה הורמנוטא דמלכא הוא ודינא הוא. והוראה נכהנה (היא), אלא שיש להוסיף עליה מה שכתבתי. ודריקנא לה מדאמריין דין דמלכתא דין ולא אמרין דין דמלכא דין, אלמא דין דידיע לכלהו מלכי [קאמירין ולא מה שהמלכים עושים מעצמן באונס]. ואף במלכי ישראל הקדושים דין המלך (יודען) [יודען] כמו שכותוב בקבלה על ידי שמואל הנביא (פ"ז, י"ה-ו). ואמרו רבותינו זיל (סנדוריין כ) כל האמור בפרשת המלך מלך מותר בו.

ויש כאן שאלה מהא דאמר' במס' גיטין (ג) לגבי כל השורות העולמי בערכאות של גויים, אלא מתנה במאן קני לה, בהאי שטריא, האי שטרא הספה בעלמא הוא. אמר שמואל דין דמלכתא דין, ואילו בעת אימתה תני חז' מגניטי נשים. משמע

дал קרייל כשמואל אלא כי הוא ואילו בעית אימתה, דמסקנא

הוא. ועוד שככל רבותינו הגאנונים זיל כתבו בו פסק הלכה. ולידי לא קשיא כלל, דהתם hei קאמירין, ואילו בעית אימתה אפיקו באתרא דליך הורמנוטא דמלכא אירוי מתני, וחוץ מבגיטי נשים קטני. ומכאן תשובה לדבריו האמורים דלא אמרין דין דמלכתא אלא במלכתא דעליה מה מלכא לצרכיה, בגין דקטיל דקליה למטר עלייהו, וכיווץ בו בארעה, משום טסקא. ונמרי לה משום דסביר דליתה לההיא אדים מר שמואל ה苍 דין דמלכתא דין. וכבר כתיבנה דhilketta פסיקה היא וליכא לדחויה, דשמואל הוא מרה דשמעתא דהכא ודהתאם, וכיון דאיפסיקא הילכתא בהא כוותיה בההיא נמי הילכתא כוותיה חד דין הוא. ועוד דין דרשותה דמלכא (כו) [הוא] דאייה ושבור מלכאachi בדינא נינהו (פ"ק לו, ז ע"ש) ולית לו לאיפלוני בהדי אמראי بلا ראייה. ומכאן נראה לי שככל השורות העולמי בערכאות של גויים בנותרן של מלכים כשרים, בין בשטר מתנות בין בשטר הלוות (וכ"ע) [וכ"ש] שטר מלח ומכבר. ואפיקו בשטרוי הווות, איכתיב בהו ואמר להודי אתם עדים או דאמר להו לגויים גופייהו כתובו ליה,

דינה. ולי נראה, דלכתי אמרינו החט תנוי חוץ מגיטי נשים, ולא משנינו לה משום דינה. דמלוכותא דינה, לפי שאין המלך מפקיע ממון ישראל אצל חברו אלא כל זמן שהוא בא לדין בערכאות שליהם, הלכ'r אף על פי שעשו ישראל שטר לחברו בערכאותיהם לא עשה ולא כלום, ולפומ' לישנא דקאמר החט טעם דמתניתין משום רינה דמלוכותא, פירושו, שאין המוכר יכול לחזור בו עוד, שכבר הופקעה ממנו השدة בדין א דמלוכותא וכשיהזיך בה הלה יוכה בה, ולא בשטר עצמו זוכה בה, כמו שהוא אפשר בשטרி מכל, בזוזי קני. אי נמי, אפשר שקונים בשטר, וכדקה אמרינו החט האי סיתומתא קニア באתרא דנהיגי למוקני בה, ודינה דמלוכותא נמי כמנהג היא. עלויות.

הני והרורי. ממנונים מאת המלך קיבל החוקם שלו מן הפלדוסות ומן הכרמים, והרורי, על שם זהירות, שמזהירותם לעם לומר לנו מנת המלך, או מן הפלדוסות שנקרו ויהרא כדאיתא בפרק המוכר את הבית.

ולא היא החט לאוקומי מלאה הוא דבר. על הונא בר נתן קאמר, והוא אמר דקשת בה אמר מר על מילתicha דרב הונא בריה דרב יהושע, אם כן בטלת ירושת בנו הבכור, והונא בר נתן אהדר ליה לאימיר אי hei לטסקא נמי, אלא מאית לך לאמיר דיביב טסקא ומית צו, דרב הונא בר נתן מוקים לה למליחיה דרב הונא בריה דרב יהושע, ומשום hei אמר שאלהינחו לפפרי דרבא. אמררי ליה הלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע, כדי לאוקמי למילתicha דאייהו סבירה ליה כתה. הראב"ד ז"ל.

ולפי דבריו, לא גרטין לאוקמי מילתיהו הוא דבר, אלא לאוקמי מילתיה הוא דבר, וספרים מצאתי שגורסים כן. הרשב"א ז"ל.

אסיקנא דלית הלכתא כתה דרב הונא בריה דרב יהושע, אלא כרגע, אקרקטה דגברי מנהא ונקיין מינה, דמאן דעריך או מות ואיכא עליו כרגע, לית לו רשותה לובני בנכッתיה בכדי הווה כרגע, אבל ודאי אי איכא עלייה טסקא, ותוא הדין לשאר מיני' מסים וארכוניות. מזוביין מנכッתיה בכדי מי דאיכא עלייה, דדייקין, טעם דרכגא

או כל מהחויק בה זכה, כלשון שאמר שמואל, דהא אינו כשמו אל אמרות, וכן פריש ר"ש ז"ל. הרשב"א ז"ל.

דף נ"ה עמוד א': אריסטות דפרסאי עד ארבעין שניין, פריש הראב"ד ז"ל, אריסא דפרסאי, כמו חזקה דפרסאי, אין אלא ארבעין שניין. והאי דנקט אריסא, משום דידייניהו דפרסאי דכי מתחו אריסא לא מסליך לייה לעולם אלא אם כן מסתתק מעצמו או שיפסיד, והחזקקה שלם על ידי אריסיהם ונפקא מינה, לישראל הבא מהמת עכ"ם הרי הוא עצרים, דאי על גב דamarinן אין לו חזקה אלא בשטר, חזקה דארבעין שניין הויא להו חזקה. אי נמי, לדינה דמלוכותא, וישראל שנעשה אריס לישראל במלוכות פרט איננו יכול לשלקו עד ארבעין שניין. הרשב"א ז"ל. אריסטות דפרסאי עד ארבעין שניין. פירוש, כגון שהנaging המלך שתועל חזקה לעכ"ם בארכבעין שניין, הלכ'r, עכ"ם שליח קרקע מישראל וחזקתו בו ארבעין שניין הופקעה מישראל מדינה דמלוכותא, וזכה בה ישראל, אפילו אם היא גזולה בידי העכו"ם, כיון שאין שם עד גזולה, ואם לקחה ישראל זכה בת, ואין ישראל הראשון יוכל להוציא מידה אף על גב דקימיא לו הבא מלחמת עכ"ם הרי הוא עצרים. אבל אין לפרש דישראל שמהזיק בונכי חברו בארץ פרט דאיין לו חזקה אלא בארכבעין שניין, דסתם חזקי המלך על בני אומתו בלבד הם, ואפילו אם פריש והטליל הנגהתו על ישראל, כיון שיכול ישראל לכוף את חברו בדיניו ישראל אין מלך כופה אותו לדון באותם הדינים והמנחות שהנaging נמצאה שלא פקע זכות של ישראל מלחמת אותו דינה דמלוכותא, אלא אם כן האל חברו לדון בפני ערכאות שלם ודנו אותן בדין דמלוכותא, ולא קבע המלך אותן הדינים על ישראל אלא לענין שידונו אותם בערכאות שלם כה. ומשמעות מהכא, דאפילו בדברים שאינם להנאות המלך אמרינו דינה דמלוכותא דינה, ובפרק קמא דגיטין נמי אמרינו, תנוי חוץ מגט' נשים, ככלמר, דשטר מתנה בערכאות פסול, ולא אמרינו קיימת לנו דינה דמלוכותא דינה, ולא כדאי לישנא דאמתר מידי. החט תנוי דמתניתין משום דינה דמלוכותא צדוקות. הראב"ד ז"ל.

ור אבן ישראל שליח צדוקות לתיקון האנשים צדוקות. תמייה לי, למה ז"ה אמר זכה בת:

יש ובה ישראל אחר כלשה, אפילו בשדה ג' והמנא דמלוכותה דינה; דידי זה, היכא דאיכא זני כל שבכ' העכו"ם דראשון, וזה על פי שכח עכ"ם טטר דמלוכא אי קדם זוכה שם אחר כד לרשות, וזהו זכה בטה ומחזיר זכיון קנה, ומחייב דעתך, אפיקו נתן שלא הגיע טטר מכר א זובין בגבי דטמורי שני קנתה, ואינו חייב פשיה זכה בת, דמלוכא זכיון קנתה, ואפשר זכח ראעא, ואפשר זטלכו להם בעלים עכ"ם לישראל זה לא לידך בת, שהעכו"ם בת, ואין אחר יכול לפרט הטסקא. אבל אין לה, בין בכיסף בין מ, לא קנתה, וכל הקודם זcka חורה שדה למילך זcka הפקר הגמור זכה ז אמרין, הנחו בגי אוטם בגין מוחלט הוה גווננים הטסקא, וכיון ר היה משפטו שכלי מי זהה בא טטר, אבל זיא בקרע שיש למילך זיא חברו עד שייה לו זמשפט לתיקון האנשים זיא אבן ישראל שליח צדוקות לתיקון האנשים צדוקות. הראב"ד ז"ל.

ואלה מושגין ליל כל ככון מלך או מדינה משלמה נטמיין לפוטר סילוטם לוכב ממלכת חסיב מלמעלה למטה הכל מסהן ען קילוטנים נטמאן הטיכו היל נטמאן דכלמן סטוטום, ווס טעט טעט פוטר מיל מילונה.

כלטען לא לדקס לה לרךן דלפלו נטמיין קיל מלען או לתקלע נטמיין עטן חומת.

נפסל קילען ופקמו האני ויתר לו לאילוק וכו' נקע

פליגת דגמי פחת בסכימיו היל

קלחוניים אל נכנית ארוף אל

לטם סמל מהויפטו וטלטם כגדולן אל מיטעלן דיקות לבונן אל לאל

מקלינר טוק שטכל ויה

שפדי יאקן

אקלוקו:

טמיין

כל טעמם ען קילוטנים נטמאן הטיכו היל נטמאן דכלמן דודו לפוטר סום נטמיין ליהוקן גון טעט טעט פוטר טעט פוטר פוטר.

מילר או מילוטן מלגב טעט דרכן מילוטן נטמאן דרכן מילוטן.

טסוטו ריכת. נכל מוי לילם ב- למיין פכי. לטטי דרכו דמש ליל מיטט מילט. וויכי כמג

פלטמן ואשקל מילוטן טעט:

נפסל הראשן ופחוון השני ואית. לה. אורה. נטמאן דרכן נוון לו כון הנטבע הנפסל לית

לווה אורחא למישן נוון לו כון היוזיא זיין נפהת פותה

מחומש ולא אקור פיר לא פנכח לה. לרבייל לשילטש

מנבר לה רהאנרע לעניין נסכא אענרא לאזיקו

פיר. ואקור פיר מחתת הווה פרתרא אף על נכדר לאפת אלא משוח כוסף עליי בון החשי. עד שעילם לטער

הראשון טחה יוזא באוטו זון ובאותו מקום ואין בא משות רבית וכונראה לרעת הריך או הרמאנב אל.

הראבר או חולק עליו ואמר דלענין פחחאל ליכא למיחש לה. אי שעוראו זאמפי בחות כבה נוון לו ופטור שלאה הקפידו

בתוספת בין חומטא לתר מחומטה אלא משות איסור רבית אבל נפחת אין בו הפרש עב'. וסנרא זו רוחקה היא

פאר שזה ישתרב והיפיר החקן שלו שחלו וואס הלווה מנה שיוזיר לו שוחטים בכקס אלא ואיכתבר

דרהן לפחותו והבי שודר מטתי נברואה זוחזוי וויאתחו וזה זוחא ראיופ שזח תורי זוחי מהני דראפעקי השטה ואפותה

לענין נסכא דינא הווא דטשלם לפיהם שפהתו שבאה:

ד. ואיכא נידר היכא דפחתו זולא דענן במתה הוא אותו פרת וושבקין אומני עא שידיין עניין המטבח וצורה

המלך אוותם להעד האמת בכלאיהם ובמטקלם טמכוון אפיקויהו דערבאו גונוואו מארע נפשיהם

וסדרעה בשטרא פרטה דטמרי לייחל שני עוזה שלא באפני זה בסHIGH פטומו ומגנין ביה ממשעריו ואיכא

דריס מבני חרי ממ מכון חווין דטמפקין אוממייו הילא דטשרלן בישראל והוא רהוי ערכאות דלא מקבלי

שורוד רטסטמא לאטערו נפשיהם ואיכא דטלאג יאנז כתבנו מה שנ'ל:

ח. וויש לבר אט חטיל נזר על מלבותו טבל מלה לתרבו שירא פרעונו צנ' הרטבע התני שערה עכשו אף

על פישחת אוטומן הכספ שוחה בראשון ואס הלוחו מנה מטבע רביעי שיפרעו צנ' הרחיש מניה

שהוא מטבח שני או אדר או שיתן לו מן החשי זאטף על פישוספו עליו נבירה וכמה בזה זואיאיכא בר' דינא

דמלבותא דינא ויכל הלה להתנהגנשפחת להחוור بلا חשש איסור. וכן המלה יכול לחתת התוכחת בלדא

חשש איסור כי בכל ענין הנטבע רעני' דמלבות' דינא וכותר בון ללה בין למלה ואף על פישאן רוקי המלכות בקובלים

בתחלה בכיך דינו דן. ואף על פישנזורו פישטולכ' כל גורה שינור המלך למל ולאייהית לארכט בפני

עצמו אינז ניל אבל בשנוור גורה על אדר מבני המרינה דרכ' כעם וחמס שלא מן הרין הבחוקקיס למפלכות חרי

זה גולו העושא לחבור דבר בשבל אל חבור צאה או הילוקה מננה מה שלחה הרטיל באתו וישראל דטלבותא דינא כי אם

בגברים שבם עסקי המלך בנין ענייני הרובכים והמכסים והטסקאות שלו לאכ' דעסק שיש בון לבין חבו

לא אמרו חכמים כי רינא דמלבותא דינא וראיה לרב רה גאנסן בפרק הגולו אמר שבוארינא דטלבותא דינא

אמ' דבאת דערקטלי דיקל ראניש וגשרו עברין עלייוו דינא והכא וראיה ליכא אליא יוש השני רשות

לייא תחיה בירושה הרובים טונחין ושני מעשה לייא דרא לא עברו מניido כלוב' שנירש נמי לאיכא דמעקרא

דייקל קרו ליה והשתא נמי דיקל קרו ליה הילק אילא דרינא דמלבותא דינא לא שריל לסתה הילכיהו אלפא

שייקר דינא דמלבותא לא נאנכ אל בא ענייני הרכיס שחן של מלך. אבל עסקי ישראל עם חברו ישראל אין לנו

לדע' בוניהם דרני חמלבות ואף על פישטור המלך גורה כחדש או שיהא חוק שיל' איזה חוקים נחקרים אלא

בעסקיו בילד וזה אינז עסקי שיכוב הלה. ליתן פרות כבמה של זה איז ש. לה. דריא. יקבל מטבח חזיא

בשווו כבמה של זהו בר' היטה סברתם וכוזאיש לנוליש ברדריהם כירבר שיכואן איז מזיאן בכבה כקומו

ויזא כדרך דככל הוה שעשו בינויים וכולם יש לוטס תיזע רעמי מה שאמר שיכואן דהוא שוני בפר' הנוול בפר' ק

חוות הנטיגו גויגו פיז' זונדרירים על מימרא זו זונדרין לרוגן ולוכוכן ותרתימנייהו ניאה לה. רה. עסקי המלך

הן ורא דה אדר חולן גב' גשרו גדרו עלי' היז' וודחא דרכובס נמי עסקי דן. ומקסין התם מוכסחה אל

אמר שיכואן דינא דטלבותא דינא. וכותר' הילא בכוכס שיאן לו קצחה רקחני נונרא דרכובס נמי עסקי דר' נ

דרה. קתני בניטין על מישנת כל השטרות העליין בערכאות של עא' כבאים רקחני נונרא בשלא' עטער נטרא'

יעיבנא הוא. וכחרד אבר טיכואן דינא דטלבותא דינא אליכא שאף בדרכ שיאנה עסקי של מלך אלאל שטם

עסקי זה עם זה בונן שטמי' פתונות שנוניג'ך קרכז� לה. נוין' ביג'ה' דינא זטלבותא דינא וקטייא עלי'ו. וכזה

יש לנו לתרץ דלא אט' קומא שנייא דטטואל ולא טעם' כבושים דרינא זטלבותא דינא. אלא לישנא בתרא הוא

עיקר דאמוינן אבעית אמא הינז חוץ' מבני' נשים וטר' בתנה פסאל ולא יועיל בה דינא דטלבותא. נט' ק'ל

הריה

זה היא דקאנת בברטרא פרק ח' ו' אמר רב יוחה אמר
טמאן נכסה הע' אריין ה' כטבב רוכל הפהיק נסח
זורה כח' פ' ציראל שלקה שרה טעה ואכיא ישראיל והוויק
בה אין נמיין אותה ביד השני מט' ע' סבי טפוז
לזרועה איסתלק להו יוסטלא לא קני עד רכמי שטרא
לדרית הלהבן הריבם כטבר וככל הפהיק בהם וביהם
ביהם ומקשען אל' אב' לר' יוסף מ' אמר טמאן
הביבואה אב' טמאן דינא דמלוכותא דרנא ומכלנא
אמירא שע' לא לKENיא לא באברטה ומולא מלחה
סראתא הרום אלטמא שנאמר ר' טמאן אב' בעסיקיה
עם זה האע' שאינו מעסיק חמלך. ויש להרץ רהני
נמי עסיק תילך חס' שביל קרकעות שבאותו זמן רהוי
נותנים טסקא למילכי' ועליהם תקנו שלא יהו גוננים
והלווה כיון בשטריה טהו וחוקי המלך קשים
ויתו מוברין אותו בשטריה הטמפני הוא ומעתה נסתרך
המלך כל לאו ריהו וכל המטמפני הוא מעתה נסתרך
מן החוכות יני המלכי' למי שירצה לחתת מידי שוכם
או לימי שתייה המלך לדון ביןיהם דיני הנגמיה בענין
חרטה שהמלך אמרה רהן בענין תביעותיכם ואין
טסיהן אוטנו לרוזן ביענוכי אם ברענין ישראל לא אם
בן נתרכזשניהם ברבר. ושאלתי בוהה הרמאנן זול זה
אשר כתבל מה טשאית נמלך שנה המטבח ופתח
מן הרבה גדור על הכל שיזא וזה המטבח יוצאת
בักום הראיון בפריעת חור ובכל ריעי הלווא' מתוך
רב רקלמה. שאתה סומך על רע' קצת חכמי הדר
שלפענין שה' מומסך רלא אטערין ריעא דמלוכותא
וינה אל' באענטיק הרמלך לצרכו בגין רדקטלי' ורקל
ויגשי גושי' ויעשו להסריך וכינן באיעא דטסקא
להו טסקא דילכאם' מאן רוחיבטסק' לבל ארעא' .
ובאמת שהסבאה זו זאת בפושאה בזונין צפי קצרא
רבותינו ז' בלווד' אני מורה' לדבירך בעסיקי'
הבטבעות ט' ז' לך עסיק בלנות נזול מונה טהון בעיל
המטבע ווון יעשה אותו ומוציאו אותו באין שלחם
ואם אונטפק שלחב בעיל' המטבח בעתק' ה' הפסידו כל
הריווח שלזון בצל' זותקם בכטבע' וזהו הווא שוח
לנמרי לרין ז' זרכען שכעליה בטסק' שנורתו של כלך
מתק' כתבו' להזכיר אריהיב טסקא ליכל ארעא'
ולזוניטא נו' ליבא דאכיל אל' באשטריא ואוין
הפרטיא ארכבען סיין' אבל אנו כב' עבדנו על הסבר
וראיינה משוחררת ומשבשתה בנורא בסוגיא הוה
שבפרק חזקת הכתמי' ועד שחרי בשטרות הועלם
בערכאות של ע' ארטקשי' אלא בתנה' במא' קני להה
בהתא שטרא' והאי שטרא חפסא בעיל' הווא אטטמא
וינה דמלוכותא דרנא אלטמא כי אמר לי ליכט' שטריא
דעריכאו' מתכשר משום רינא דמלוכות' וכלו שטרות
כשרנו ואלו רית ליה למלוכות' עסוק בה' בתרנן כל
השטרות העוין בערכאות של ע' באtronן חז' מנמי'
נשים אלטמא' נלדרכ' שטבמן גורתן בתק' ב' חנוך הדין
וליכא להרהי'ו' להרי'ו' ולאוקה מהלכת טשו' ראי'תבר
על התעמא אדרנאג' ואבעית אימתנן חז' מבני
נשיות רהא טמאן שודח אטרא דטטעמתא דרינא'
דמלוכותא דרינא' אמרה הלהכת' התא ליכא רפליג' עליה
ו'אתם בכלחו דרינא' ומנגנס דרמאנג' מלכים במלכותם

ה עי' סופר המרד כשר. עיין מכתבם משלוי נכתם לאר פון קיריך באלט ששללו כמות עצומה כל נספחים: י' אבג' שטרוי ט' סי' ע' קש"כ: ז' שעזיר הקב"ן עיין מכתבם למל' סי' ק"ט מתנות בו. ו' וב' צפוי מכל בתקנון דתנו, כגון צמוכת לו צדי מלוכה (קשי'כ): ח' או שמריו מהירות בו. עיין צלמי גנוליס פרך מי זעם, אף מוס דלאן הקדשות ניקין צפוי לווד כי לשם קאנטיליס מפני [ז' ל' ג' ע' ב': ביב' י"א ע"ר עזרו הרץ את א"י], ועין נפקונה מהקדושים'ם (עמה, כמ"ש פג'� ואממצע מלחין קל"ה [ערך' ב'], מ"ט קמ' ג' מ"ט (חריטין סי' ק"ז' [קשי'כ], כתוב הקמ"ע).

הכל נטהנו קוממיין כלמו נודה. יהוּן מלוק דין
הנומס עליו עד מהד גוי לו טניס כל אוניברסיטה לפני
הצטוטן ^הלכז' לס כתוב קופל בממוניה מפי הקופט
מלך נפמי הקופטן ליינו כלנס ^המייקו נמקוס זיס
יינע דמלוכתך לאכטער סטער גיענטה ^העל די קופל
מלך נבל. יאנא אל שטרוי מתנותה כגון שדי
הטונגה לך ^השעיקר ^ההקינוי נעשה על ידי השטר
ההם חותמים בו וכן שטרוי הودאות של פלוני
וזודה לפלוני ^השהוא ייזחיב לך ^הופשרות
שהם בעיים שלהם (^הזיהו ^העטלי ממלחמות) אף
לפי שיש בהם כל זהדברים שמניגו (^הוימכרו
פפי עידי טרולל) ^ההרי הם כחורים. בגה ^היחס

בכ"ה סעיף ר' נאמר סדרת' ע"ש. וכ"ה סעיף ז' נאמר דלמי. זימרנו לומדי לין טומך והיקול מהרני שממליגי, ע"ש טומלון. ובנידוי דוקרים.

(3) במחודרות שליד שליח: שיעיר השטר נעשה עי' הקניין. [סעיף י', ועין מ"ה טכני נסמן סקירות על בג"ה מורה"ס צמ"ז: יג.] ופ"שיותם כי מ"מ י"ו דהפקלה נטעמה על ד"ת וטבילה קדיש דין, והן פסולין לנו דין*. ולפ"ז מ"ל פ"ל גלע' סמכ, ספקלה גאנטפה מל' י"ס מקונה, וכן מטעם לאון סטור [שם] וטכני, ועין פ"ט [שם]: י"ד] או שטרוי מהירות. עין פרשה [שם] טכניינו כל' אויל' ספקלה ט' סטמאל לו' ליפסיאן, דמ"כ נ"ג קי' הקטול היל' נ' לריה' גאנטפה, וככ"ג מ"מ דמ"י געללומ', מ"ל' חותם זרנוקה דה' קראן דה' קראן.

הנה מילוי שפטנו זו כמונע סחוטות לנו, אך בוגר הממלכה מנהך נקפל וו, וט'יל כבנער מתנה. *lopפ"ז ג"נ דהילי טסטטולל כומז ומוקס קומיללה געלמלווע ז. ואצלכטום מקיימין תומן, וולעפ"ז סלאן פיטימינו מגד ענומו ניכרת, וכק"ל: פון וגטסרו לטפי ענדי יישראלי בר. קטיעס, גוועזין זילטונג חומן נמסמן עיינש א"ר ר' היליגן

סעיף א' בש"ע. שער הדורות שפלוני הודה וכו'. יש נתנן טעם עניין ב"ה סעיף יז, שאליו יכול לומר דרך שחוק אמרתו כן בפנ' הערכי, ואיך שצוויתו שכוכב בספר הערכי, מ"מ הכל היה דרך שחוק, ואין להו טעם, אבל שהחכמי כבש להעדי לו הווי כישראלי, ולעלייד חטעם באלהל, אבל מה שיש חולוקי דינים בעיהם ובינוין, אין ממש בדבריהם, דאפשר ששם כתבו והמחבר, שטוי הדורות שפלוני הודה בפנינו שהוא חייב כל'. שהוא מיותר

באר הנולדה

לפי נספח גנלייס, מילוט ממען סס דלא גל סס', סמסונג יאנז וויז קמיינר, סס גנמ' (י' עיב) וכלייטונ גמלע וכמ"ק נטיל (אוון ב')... וכן פול סס לא נס' כו': י. ואין חילוך. סמסונג בנו יאנז בראשון לציון וויז קמיינר

החומרה באנטום זהן. וומומיקס צייד ממען פלטניים, וה שטמגר נציג במשמעותו "עאי" נס כמי, וכמו קומומיקס: ב. מיהו. קינוי ליט' חומרים לדקמן, כלטען קמל [שם צ"ב]: ג. וכן שטמי הודאותה. דלמי נקמר ממנה, כי נקיון מי' נקיון מי': ד. ופשורות. קומן דין, ועיין קמן ע' [סקינ'ג]: טו. או שטרוי. וכן רלמינג'ש [שם] והאטיטט קומן, מ' דמלת'ה וויאן דלאט'ה וטמר מכ' נס' דוא' ולסר, המכ' שלר דביבס פול'ג. דלמי גל'ן גל'ה, סקלוטס, דערוונן להן נלט וכמו' פטיריות ממענטס [שם פטנהה זו], רק נטיר גו' ומיל' דעל מענטס גו' הו' אל' ריעיש נטיריטס, ח'ק נגמי' [שם] דלה' למ' כ', דלטורה טו' מא', דלא'ן וטטיג'ו לרעה בענמיה וויאנו אל' מושג נטיטיאו, היל' דוקו' נקט'ג' למ' מלע' נטיטיאו, וכן נליין דוקו' סטיטטס מען דראנו' וגניתם הבטעו, וזה בטטנס צו' ג'ב' גטער זוחלטס ומולט. ומ' ג' גטער זוחלטס בקון' כו' פטלו' זוחה כו', וכל' טו' נטן קענו' [ספידי' ר'], ואטיטטמו' מא' אל' רלמינג'ש לאו מספלט, דלטירא כל' צטטי' ממעט ואטולטס פטולן פטול' ל' אטיקון נטקה על' דין, וכן נטטס רלמינג'ש: ט. וגמברטו. סט' [י' ע'יב'] ווועט' מי' פון ניגט'י נטט, ווינט' מטט בעדי מקריר' קומלון. קומלונג טס' ייד' ד' דעטונן נטטמו' אל' ייט' הילט'ו' כו': י. ו' א' דשטורי כו', וכן כו'. סט' נטטטס דל' אטאטור לרטה' כה'ר. וכטב' סט' [המודoca בציגות אות' ייב'] לדוו' דוקה' נקט' מיל' ייט' וו' קומיסו', וטטלו' קומייסו' דיאט' וו' מסע, וו' גל'

באר חיטוב

ובם מופיע כמו תומכה, מכ"ל כפמ"ל עס[קידי]. והוא "ה' קמ"ל כלה גדריו ק"ג", דהיינו, כל מכם נבדל מכם קרכ'ת מהבב ר' יון פולוקין בספרו מהלום, כל נכה'ת ובקי'נו מוזע דפסון ר' סול' חלט לנו, וככ'ם כה'ב דלן ר' זיה'ה ר' ליה'ה, ר' ליש'ך דען ר' שמעון ור' אביה'ן מהר' מומלען, ע"ש פאלקון. ורבינו דודוקים וא"ז ע"ש דילני, עניל'ן, עטיל'ן, עטיל'ן כה'ב קמ'ל'ן כה'ב קמ'ל'ן כה'ב קמ'ל'ן, ומורה'ש צמפלען, וכן כה'ב קמ'ל'ן מומלען, ומורה'ש צמפלען פירוטו, מכ"ל קמ'ל'ן עס[קידי]: ג. ופושרות. טפ"ז ודינץין קראן ווון מילז'ן קלייס סטראיה, מ"מ כוון דמלטלי קרייז זין, וכן סטולס נוין, וטפ"ז טולס נוין דבון פולוקס סטולס אונמאט על יט. מיל'ן עס[קידי]: ה. מחלילות. מירי אנטקדרה וא' כה'ב מיל'ן מיל'ן, וזה דילן על קדרינס מליל'ן קי'ל'ן פלמען, מכ'ל: ג. ברוח. גאנטס, גוועוין דילמ'ן חיט'ן מלען קמ'ל'ן מיל'ן;

ש"י רצק"א

ימן שח סעיף א' באמצעותו, אבל שטר מותגתו. נ"ב פון נעל קימן ס"ז כתף ז':

חישו משפטם פה חלבות חלוואה

שפטין כהן

יבג מלע ככמוץין ולכמוציאן דמי, וכטנאל
מליטיס הילג לאכטער אטלוומיטן ולטומיטן*: כפִי פָּלוֹקְוּם מַכְמִיקָּן וַיְוָיְמִיקָּן קוֹי:
דר כלג, ומיאסס האי למא דליאנו-גופא הילג
לדיינן: ט) ולכון שכיב מריגן.
ענין נטוגת ר' לי' ליטט נאכט קי' ג' נכלל
ט' ט' סי' ע', קש' כ', ודכלי טמאניג כהן
לקיינן סוף סיינן ריכ' ג' (סעיף לב' כ'
מולומיס לאכטער'ס ק' (שם), ודוק:

גויים קיים כל מה שזו וכמו שיתעורר לך מ' פלמן ר' ג' ימיעך נ' ג' ז' וכל מקום *שסמכפטה המלך לכתוב כל הדנרים גערלהות כל הטעורות העשוין פמייס כטליים חfinevo טכני מונומ מכם דינן דמלוכות ז' כל שכן מקום שיכר נאנו לאכזריס פטליים ועין ז' קמן פלמן זק' ג' דין דמלוכות ז' וכל טבר סמכאיין מכם דינן דמלוכות ה' למ' נכתב כוונן לפי דיניקס ה' על פי שנכתב כוונן לפי דינינו פטול דלן נכשיר יותי מכם ז' כוונן לפי דינינו ז' פטול ז' לפי דיניקס ז' ז' קולמיין צו.

²² יושם שיאמר דהנִי מילִי ששמות העדים החתוםים בנו מובהקים בגין
ב כ' אם לא ידעו דיני ישראל לקרוות שטר זה הנעשה בערכאות של גויים נותרנו
שלישי גויים זה שלא בפני זה וקוראים אותו שנמצא כל אחד כמסיח לפיקח
יעמידו גויים שמסרו הלהה ליד המולוה או המוכר ליד הלוקח בפני שני עדים
ערכאות של גויים ואין בו כל הדברים שמנינו ז' הרי זה גובה מבני חורדים י' והוא
עדים לקרותו וקרוואתו כמשמעותם יהיה ז' תיקון שטר ישראל שאנו יכול

לכארה, ובסמ"ע [פרק] כתוב דitto אמר הוודה שנפרע וכו'. ולענ"ד נראה דהוכנה היהת פלוני, בה אפשר לומר פלוני לפלוני, אלא כותבין שם מעדים שהוודה פלוני, בה אפשר לומר פלוני הוודה באמת והם נאמנים, ואיפלו זהה ס"ל לרומ"ס [המובה בצייניט] בסעיף א' שצרכן שהיה כתוב שרואו תינתן המעות, מושם שהחישין שמא טעו באיה וחשבו לו להוודה, וכן במחילות ופשרות. ולפ"ז איפלו אם כתוב שהוודה לו עניין עשי' זה חייב לו. וכן נזכר לסתור רמב"ם:

בְּיַאֲרֵב הַגָּדוֹלָה

קנקן נכס"ג חול לסתמולה כך קיל, והוא "ה"ס נטמור ממנה טנקה צקנין כי". סרמג"ס גל' ולו בצעיטם, דמ"כ סוכ לי' נמיימל, צבאלם שטול לריה, חלון צפער צקנין. וויל' גל' נמיימי דמליכ וממנה, ועיין גל' [שם]: י"ח. ולבן שכיב מרען. צקנין. וויל' גל' נמיימי דמליכ וממנה, חלון צפער נטטור מוחר מימה, חול' דג'ני זוזולוי'ן קוניה, להן צפער קויה דלון צפער נטטור מוחר מימה, חול' דג'ני. ריע"ש ההורובא ככםוטס ומוקוליס דמי, וכמ"ט צפער מי' זאממ' צב' ב' קיל' א'ן. ריע"ש ההורובא בעזיניותאות ט"ז]: יט. ובכל. מקום שמשפט. כלשנו קמל' [גיטין שם], ק"ל דלון פלגי חדאי, חול' ליטנה נטיר מפלץ נטיקות צלון פלמנגו דמלכת, אטול"כ סה קי' ל' לדיננו דמלכotta דיננו, וויל' נומר ציט מפליטים דזקון [אם] יט' מלך מוגנם ועיין ר"ז שם ע"א מדרפי הורי"ן, דמ"ל' קיטיל יה' דוחוקה צב' מטMISS ב' [ג' ג' וויל' ק']. רוגטמג"ס סכבר דגנס צאה' נס' ג' צ' מוגנם סטמל' ילקון וויל' ג' וויל' ק' [שם], ע"ט. וטס [כ' ב' ג' ה' ליע' לפלקט' יה' מפקון זימלן טום, חול' מיניגסן קון: כ. וככל שטר בר'. דמו' לכלה דיננו דמלכotta כלמג"ס נפ"י דצ'ק [ק' י' ז'] וויל' ג' ענדיא': כא. ובן לחפה'. עין מגיד מטה' שם] וועל' [סעיד ח' ז'] וממ"ע [טקיין]: כב. וריש. כוון דעל' פי קידין פפולוב.

מאלות עינים

טוממיין גויסים צפכמר לודג נלען עדי מקייל
להענו מלען גולדיה גענמלה: זיין ובן לדיבר
לכופר טלקן, נלען גען דאללי הקאנלה, טַ
טָבִּיאַה ב', זיין ברבי וזה גווחה בו, 87, א'

מגנִי חַרְיָה, מַעֲגֵן דְּכַנּוֹר שְׂמָמָקָל לְפִנֵּי
עַדְיִם יְבָרֶלְתָּה עַמְּגֵן דְּלִיטָה עַדְיִם יְבָרֶלְתָּה
חַמְּמוֹנִין צָו גּוֹנָתָה חַפְּלָוָה מִמְּטָעָדָה,

וכמו"כ בטול והמוכר נטוף סימן מ' ונטוף סימן ג' ונטוף סימן ק"ג. הכל שגור טהור ואנדים הטעומים זו זו

גויים גנעת קופי, ומ"מ ק"ל נמי דין אפ"ר
לענין מהנו יכול לומר פלעמי כל זמן
ההעמל ביז'ו, ועיין פלייש [סעיף א']:

יפ"ו) והוא שיחיו העדים בו". עין פלישׁ [סעיף ה'] סס מקומי דאלמ"ק [גיטין פ"א ס"י יא] כתוב גם נטפל

הנִמְנָה בְּמַלְכֹת אֵן גַּוֵּס נִעַן זָהָב
יִסְלֵל לְמַעַן הַזְּדִיקָה וְסִיחָה מֶחוֹל מְעֵנָה
נִשְׁטָחָה לְמַלְכוֹתָה וְצִלְעָה כְּרָמָגָס יָם
נִסְקָמָה כְּזָה לְמַס פְּלִיךְ זָהָב עֲשָׂה:

וגובהם בו מבני חורין. יישטר
מיישראל אף על פי שאיןו עשויי
שיהיו העדים שמסר בפניהם י
לחוזדיות ולא להוטsie ולא לגמ

צוויניגטן נגקורות יי דיבערס קי' קמ"ב ז) סס
א) גויל טעפער ו' נמס הילל"ק פ"ק גאנזין סי' י' ז
ב) מאליין צויל (קמ"ז קפ"ז. לה) פול"ק כל"ג יי' ז
ג) טענער פול"ג.

טווידי זהב

לכאותה, ובשם י"ע [סק"ב] כתוב דitto אמר הורה שנפרע וכו'. ולענ"ד נראה דהוכנה היה דוקא אם אין כותבין לשון שאמר פלוני לפלוני, אלא כותבין שהם מיעדים שהורה פלוני, וזה אפשר שלא הודה באמת והם חשבו לו להודה, וכן במחילות ופשרות. ולפי אפיילו אם כתוב שהורה לו שנפרע, לא מהני, שאפשר שהם הבינו מכל דבריו כן, ואך שגמיסר בפני

נאר חגולה

כלומר ע"ש. נ"ג וכ"ל קרן המגילה [שם] נמס' כתבייטו' [מאמר ד' קיומם טופסין בחומרה] ובלמג'ן [וחלקתב'ן] ובל' [שם י' עיב] דקימילן נ' כתמולול לדינן למילכום דיעיה. נ"ג וכ"ל כתעור שם נCKERם סקימין. נ"ג. עין נCKERם' [ח' ג']. מ"י (מקפק'?) פ"ד מדין ספֶר תעכלי סכמה זו ערלוון קנה זדה פלוי, קדשים עלי' שענברת קולםות, ורלוון מומוקן צדלה וכו'. סמ"ע [שם י' ע' סקמ' ד' מ]. סעיף ב': סס' [רומב'ס פ' כ"ז מלחוזה דין א'] מהלך לרך פפֶל לי' קוה ומי' קלקמיס וכו', נישין דף י"ט ט"ב. ב' סס' [רומב'ס דין ב'] כלהוקימלה גגמלו' סס' דף ט' ע"ג וכ"ל דעדי' מפירס כרכם. וזה לדם מלך אין' סמות מונכון לטלמים מונכון, כלהוקימלה דגמ' סס' ריט דף י"ה, כמהן הכהן מנקה סס' לדחפער נומר לדה' דחסד' מוויה' מומוכן בעדים נאים, כי מיili נזיעין, חכל' בנטמי' ממון' נ'ם, נ'ם דציטרלטס קלוטיס מנטיב' מוויה' מומוכן, מטוס לדמי' נטמי' נטמלו' נטכטורי' נ'ם עלי' ממייה, חכל' גנדי' גויס נ'ם מיזעין נ'ם פלי' צדמות טהילים מונכיס נגויות. נ' עור סעיף ו' נמס' הכלמ' ס' כלהוקימלה ס' כלהוקימלה דגמ',

ולך מפוס מוקמל לו דינָם דמלוכומ, מלִי נפקה מינָה שס' כカル נדיינו לי לאנו, וכן נפקיטום, מטעם דצטטומ לידטו ניכת כל זה. וענין סיימון מס' סעיף י'': כו. ויש מי. ס' כהה. ויזיה כתיקון בר. דוקומ מלון ונדייט סעיף ח' נ'': כו. ויש מי.

ומי שנוכח כן פ"ז מרכחות הבניות ולוו' גוזל סוכן
וח"ה גם לומר צוֹס זבאלט נמתקה כמ"ר ל'ס מקימת מל'ו
למייר דלוּ פראנץ הצע בדיעיסט אנטפ' קלוקה מפנן
מחבירו לס יס נומכל לר'ס סקס טלו מולינו מד'
הלקחה ולע' שנקת חי' לכל נבייה וכך לר'ט טוּן
הבדליים להוציאים חלון במא שואן גנטס בדני המלבנים
שכל נס ועס יט לו' חפס תוויס צדרי במלבנים
ודינן ומלבנותה תמרו דינן דמלכיה לנו' תמרו וכל מה
שחוינו מהק' המלוכה קנטפ' שיטופ' מכט'ו מפל'ן בז'
לינו דין וכן הפסים הארכטוגיס ז'ל' וכן חי' דין מלו
במה טט' לו' נמלך קוּטלא כתופת טהממו צפ' נגוז
במלך (ד' קי'ג' מ"ב) המר טמאלון דינן דמלטוטה
דינן הווע' דקטל' ריקל' וגסרי' גסרי' ומבר' מלייטו
והק'ן' וככל לנו' מבדי' מלו' דהמלך מלךן תמר
ויל' קפטלו נטלוא צבאי' ויל'גסו קפטלו מחד מח'ן גלען
שליטו דמלכיה במלכיה ולע' טר' וכונטו נמי דפ' קי'ס
(ד' ג"ד נ"ב) דזורה' לדרטה' דמלכיה המר מלה' דיט'ב
טמקה' ליכל' הרטע' והי' וויאורי' דטזקי' הרטע' לטמקה'
וכן כל כי'ל' צוֹס וו'ג' במא זטראל' טוקה' טס יצראל'
חביבו מדמת טלמו כתופת טהממו צפ'ק' בז'ין' נגי'
מתפי' דכל הקטורות הטוויות זטרכחות עלאן כטריס
חוין מגני' נט'ס דליך' קה' פסיק ומני' כל נצמרות
ויה'פ' טמ'ר' מתנה במל' קי' נטה' טמאל' מספ' צטלאה
כו'ו' ופר'ק' חי' חז' מגני' נט'ס וו'יכ' דהמר' מטוס
הו'פ' טמ'ר' מתנה במל' קי' נטה' טמאל' מספ' צטלאה
הו'פ' מושל' בז' זטמאנס לה'ן צו' טופת' למך' כו'ו'
הו'פ' מושל' בז' זטמאנס לה'ן צו' טופת' למך' כו'ו'
ל'יל' צוֹס זט'י' זטרכחות טה'ה מפקטו זטרכחות כרי' קבל' געל'ז
בטרכחות זטומיל' וו'קה' זטדר' זטמן' יול' זטפנד
טפנד' וו'קן' מטל' צל'ן מן' קדר' זטמן' כמ'ס מהנס' צ'ח'
ל'ז'ום זטומיל' זטען' ער' זטמאנד חט'ג' וסוי
הטמאנל' :

סיטון רג"ה (ה"ס חמלה ג' ס"י סמ"כ): ס"י תנ"ז
 (ה"ס חמלה ד' ס"י קל"ג): ס"י תנ"ז
 (ה"ס במיוחסות ס"י ק"ב):

ננה) **שאליה** הָס לְכַדֵּן הַלְּגִינְמָה נֶמְקוֹס הַלְּגִינְמָה
דְּכַר מֵה וְלֹא חֲמֵר לְכַפֵּל קָסָט
דְּכַר וְלֹא כָּרֵד לְוּמוֹת בְּמִנְיָנוֹ :

תשובה ניד למחקר דעתינו חס סכט ממהיקות
האפקט סס מס פטט גמein הוי ג'וי כי
סס להוציא סנים נטפל לנטיה סטמן ובר מס וויאט
דרט טוס דנד מוחוט כטינן לס ג'וי א) סטגע לאקס
ונקילין ב"ד ומיחיון למ' סטמן וקייל' (ב"ק ד' קי').
ח'ון כלכלה כרכ' לדומר ונתקה במלוי גולן יטלטט כיוון
לתקה געל דאי' סטומה מכם דיט ג'וי יטלטט חס
טבנעם קוח וו' וכבדוריות פולג' סטמו נקלו' פולג'
דיין פז' ומיצין הקטן מתקל מדי' וו' יטלו' כו'
חוילו' ימי'נו' להט סטמן :

טט) **נשאלות** 2) רחובן סלאח חיט וואל רג'ל
כגוי מוריוי ה' מכמה נסס פאול
הכנו ומוכס לו כל מליחתו ווון הוון מהל מטב
טום מליחת וכמוריוי נוג לסתם לו לרוחבן כפכלו
הה

(לתוכם ד' ס"י). גמלי דפלכרי יהוד גותה פולני מס' נס' שאלסמכין מליכס ווילט"פ סלהן כהותה נגבית מן הממליטין ומונד סמכו בגווניס ויל' ופקטו טיבע כל במא"ח גותה מטולטין דיתמי ועל יoluteת הא"כ בנטכ' בכמה מוזון סהמלהן מוקק בעימוטו סכל טימות קולר פוך ימן ידוע צה"ג מה ט"ז לו מיל' קAls לווילט' קAls זינען ומילוכות ריבע:

תשובה כל דבר קבunning מכך ק"י"ס ובאמת יהי' סמתקין בלבינו וזה וכד' מהר' בירוטמי כי וככני היה מיקם צלוי ניס פדריך מלך נז' נטה מילון וקיסר ומטופח היה ענ' וזה שיב' מ' פנכננו לסתתנו ולנטנות כוה מה' פה' ה' הגותה'ים בס' ספס גובן מהס היה מטה צלוי ניס סכל קנטוט סמס מ"ד קוגג בס' צ'רלאל נטול וחא' סקלרוה'ן צפ' סמקגב דרייטס קדרויט ומ' מ' לנגו'ן כן מפל' סאות מפטט נויס צהמת נ' צהטלר לפי טקה'ה ממקה' היה אג'יס ווז'ה צהוטה'ה טיל'ה לפיניס וול' לפ' גויס וול' מ' צצלייט רויס' נך' והו' דנ' צהמתון צלוי בניות טויה' היה כס' טקה'ה לנ' מל' רונס צ'קי'ו' היה מקומ' גויס' וויניס' וול' מוד' חלום חפ' לממוד' לפיניס' לר' חפ' צרכ' צדייק'ס כדין' י'רלאל מ' צ' ה' פה' חמיס' מוקס' קמפטט צמיליכס' מוקס' מוכ' ויחון' דמת' לי' נטע' ד' לכל'ל' צבריס' ה'לו' צהטלרן טורה' טלה' טלנו' ומש' ממן' י'סכלס' לירט צלוי למלוכנו' וכטבוי' ר'ה'ץ ז'וא' מגמל' דמרצע' טוע' דכטוכ'ה מן' פז' טה' נצ'ות' ממטלטן' לדמיה' חפ' מגילמל דמל' כהיפות' ה'לו' צבממו' ר'כן' דכרי' ר' מ' טלח' סמיכת' קה'ה'ה חוק'ה מל'יס' ט'ס' שנ'כיה'ה ה'מן' מרוכס' וצערבע'ה'ה כל' מ'ק'יס' ג'מל'ס' סמיכת' מ'ל'יס' טלח' קווין' קירק' הדר'ה' ימ'כ'ו' קראק' לסתעטן ג'מל'ס' ו'ן' ג'ול'יס' ז' צ'טקט' נצ'ות' מ'כ'ו' מ'מ'ל'מ'ן' ד'ס'ם' לפי' צ'ר'ו' חכ'י' טר'ל' ס'ן' י'ס'

בכיס ניטחן נפוחות דלה ביפוי נוּס ומכמי טרלון ה'ס
לחוליותם של יטלאן ומיח' נקמום להס וגוזלן מוו
הומרו טב"ז ממל' למקור ד'ה' וסמכו נל מה שמלר
אנרכ' מפלר יוליך וכ' ש' נמנדר מילקע חבל נגמוד מוה
וילך צדרלי גאניס ומתקפיכס ח'ו' נמס קדרות לכהן
כל כבב' וכ' ז' לס מה' יוסטו לחוטן למקור נמלת האב
לטניש וסומך מל מטען קנה קרלון הו' ומטטה
וילא מפל חומות הוויה ונוקר סרכ' וטבק' וטולא
יעלו פצק' ומרבב' כו' ז'ו' בפיטל ביפוי נוקך ווילו'ר
ויל סקל' סטומק' ז'ו' לומר סטומר מפום דינ'ו' דמלכחות
וואומה וונגע' קוּת ווילק' סי'ב' ווים לי' דה'פ' גוֹלָה
שצ' רעט מיקרי קליטו' נפ' בכוגן (ף' ס' ע'ב')
הוּס נלמר אין במל' יונק' יונק' נט' פככ'ו' דל' הנחלות
אל'ו' פצק' מס סכינ' וכלל' מוק' כל דיע' בטורה
צ'למ'ס ומא' לנו' לפטרי הקודס המקודשים שחדרו' לנו'
כ' ווילו'ר כינ'נו' ולכ' חטי' יונמו' לה' צ'יכ'ס דיע'
גוייס ויבנו' לה' בנות מלו'ות בכית' מדריס' גאניס'
לול' ז'ו'
הומרטיס' הפס' דסומול' חמר' כן' כהמאנ' רוע' טיד'ינו'
הארלו' חמי' גאניס' ומי' סטפ'ריס' סטמבר'ו' לה'ס
הומלו' למ' חייו' טלק' במדיט' חי' נלמן לומר פרטטי'

א) היה ניל' דתיכת ניל' כו' ט'ק ויז'ק : ב) היה פוג'ה גב'ו' ויז'ק ב' קג'ו' מלו' ה' :

חוקת הבתים [נה, א] אמר רבא הני תלה מל' אשטעי
לייה עוקבן בר נחמייה ויש גלווא, זינא דמלכotta דין,
דארטסא דפטשי עד ארבעין שניין, והני זהייא דמלכא
יזובי ארעה לטסקא זכיניוו זבגניע, וה'ם לטסקא, אבל
לכרגלא לא. מא' טעם, קריגה אקרפקי' דגברא מנה. וכל
שכין אם מכר באונס גמור, שאן ממוכר ממכר.

זה אמר שטים. קודם מלחה ואליגנון לפירי, מ-
מן, ואסיק רב כהנא פירוי בחזקת אוכלהן, ואיפסיק
ם הלכאה כוותה. דאלמא לא מסיע ליה שטרו
מרי, לאפוקי ממונא. דאס איתא, הויה ול לאפוק
יזה זמלוח פירוי דאכל, כללו העדים מעידין שאינן
א שטים. וטעמא דמלתא, משום דמלתא דעבידין
יגלוין היא, ואפרוחי כי דיאנה תרי יימני לא מתרחין

ג'ז

וזד שאלת שלטון ועירם שכון קרכוב על גובן. וזה מזכיר לנו כי מוקומם היה בדורותיו של נזיר צ'רנוביץ. ושהלטן לא תרעומת על גובן. והודיעני אם יכול רואבן להוציאו מיד טעמן, כדי לזכה מגאון. או אמרין בכ"ה. אין דמלוכותא דינא. אבל מוקומם היה בדורותיו של נזיר צ'רנוביץ. והוא מילא בימי קדשו כפול בממון וראה חותם שביעתו לו, ב"ריה דאין, ומ"ג רע מגורי מלחה בעלמא. ולא עוד, רבמנגה על מה שכתב בתורה אפילו תנאי כפול לא מהני ליה זkidשין. ס. אפשר לומר כן, הוא מתנה ואומר על מנת שאין לך עלי שאר כסות זעונה, ואם ש לך לא תהא מקודשת לי, ואתה אומר שאתה מקודשת וחיבך לה בשאר כסות ועתה בעל רחוי. וכן לרבנן בשאר ענייני התנאין, כמו שקרה לנו, וזה קודם לאלו, ובונאי בדבר אחד ומעשה בדבר אחר, מי גרע מגולי הדעת. ופרירקא דהא מלחה דיין ה"ג דגליין הדעת עדריך טפי, דכי מתנה ולא (התנאין) ובמאנין) הממרן, לא בדוקא קא מתנה וכחכפה, אלא רצחה הנא בקיומו של מעשה, ולא בקיום נגאו. שאילו בן, היה לו להנתנו בדורכי התנאין שאמרה תורה. ואפילו במתנה כדרכו, כל שהוא מתנה על מה שכתב בתורה, אינו אלא כמפליג בדברים, למאן דאמר מתנה על מה שכתב בתורה אפילו בממן תנאו בטלה. וכן לרבי הדרה בעונה.

יעוד אמרת על אותה ראייה שהבחנתי מסודרת בيت חרוזן נידרים מה א', כי באבא דאמרוי אמר רבא לא תימא טעמא דברים שאין מוחקי המלמים לא אמרנו בכדי דינה. ואמרין בפרק

רע דינריין, וזה אומנה שאמורו בריש פר' זלה אמר חמש ולוד ר אמר הויאל והווער זומר אינו אלא ממשי בא, לרבע שתת דאמנא ר' רביעיקבא בשלש זייב. הא שטרוא דקאנז חייב. ופראקנין לעולמא א לה שטרוא. כלומר יין דבריו של הא נינעם. אלמא בחודאי זיל אמרו, דלגמרי שבעת היסט, כאלו

בכך, משום דקימא
شرط על התחתונה.
וג, אן אמרشرط לך
פ魯ען. חוכם לך בידך
אלרבא אלא מעטה,
דדה שיש לי מכורה
יה שאני התחם דיד
כל שבא להוציאין
יו הראייה, דממנוא
על לה שטרא, הכא
ארותה כי דינוא רבו

מלווה אומר טלבא

חישין משפט עג ולבות חלוואה

נולדה דיסקוט נמלטה מוכן: פטיין י"ד
ונפקות מטבח, ולבסוף פמיין אמר ע"ש כפוף
בג' טיש גודץ לאטומקין יוסל מטבח, ומילין
ג. ג. גנס קוקה טול דכניין אנטלי דין זא זעטן
אטלינג' נטקון סול מיטמרכל פליק גאנול

לטינית ניכת דיין רק יתנו לנו צפוי מדיס טיפלנו
ולומר לך יענו לך יוס ויכרנו חילו מה פילו מכם
כך בינו לנו מהני מס הולא מודח נתקן. ז'אלט איז
טוד בשם שורית הרא"ש, ובזינו שס"ז: ז'אלט
טוב מופת פולחן דהעב לסתה, ובזינו הש"ך: תלון נזק נלא נאכג
הנזכר בס"כ שצין. פ) מגדלים פון כנהל מכביה סי קיד"ר מבס אמריך
ד. ר. ד"ר י. ר. י. ר.

ממשילם נל' סיה טוק יומル ממוט ועכטן
ז' זיש אומרייט דבמקום שחמנציג
ס' כמג הילע דהמלווע גע פנטקון יילע גל
ווקס מילוי גאנטלען אונטונג זנטקון גל מנטקון

וְעַזְנָן [עַזְנָן] עַל דֶּבֶר כְּלִי־ג' כְּלִי חֲלֵי מִתְמֻלָּה נִגְשָׁה כָּלָל יְמִינָה, וְיְמִינָה גִּבְעָנָה
מִתְמֻלָּה מִתְכֹּנוּתָה וְתָמָן וְלֹא צָלָה לְגֹזָה.
לְרִיכָּם מִמְּהָרָה כְּרוּחַ מִחוּטָה זִימָתָה נָזָהָה.
קְרָנוֹת קְרָנוֹת כְּלִי־גָּדָל מִתְמֻלָּה מִתְמֻלָּה עַל
קְרָנוֹת קְרָנוֹת כְּלִי־גָּדָל מִתְמֻלָּה מִתְמֻלָּה עַל
קְרָנוֹת קְרָנוֹת כְּלִי־גָּדָל מִתְמֻלָּה מִתְמֻלָּה עַל

לממסס ולכעטן לומדים יהודיס מנהיגות
חרלי, וכן מהמען לאם קיון טמי"ט. ווועטס
עם מיטוונט גאג, וועל' הדמלות טה' מוטל פאַס
גווונד מאָס אַבְּסַמְּפָעָן צ'י', וכן קאָפֶר מג
דרלעטען דאסַי נומו לו צילינָג מעוֹן מאַטְבָּן
אין זו סַפְּקָה כְּמוֹשׁ תִּמְשְׁטוֹן צְבָּזָה סַפְּקָה יוֹן
אַזְּקָהָה סַקְמָאָן צְחָלָג לְגַדֵּר לְגַדְּרָה
נָוָג פְּצִיטָּמָן צְבָּי יְגָג פְּמַלְלָג, וְסַמְּה צְבָּקָה
לְמִינָּה מְנוּסָה רק דְּבָרָה צְמָן מְפֻרְךָ מְלָאָן
כְּרִיכָּם וְטַלְוָה לְטַרְלָן גַּעֲכָה גַּרְיָה, גַּגְוָן צְמָלָה
צְמָלָה מְכַבּוֹן צְבָּי מְקוֹר לְקָם מְמוֹן רַיְמָה
אַזְּבָּנָה צְבָּי מְרוֹבָּה צְבָּי מְרוֹבָּה
אַזְּבָּנָה צְבָּי מְרוֹבָּה צְבָּי מְרוֹבָּה
אַזְּבָּנָה צְבָּי מְרוֹבָּה צְבָּי מְרוֹבָּה

הרבנן, כדי שום מהויקן נכל גור, מאיין בוטס ר' יוכן דין פולא, מ"ז נון
תוקן, והוא צין ק"ח ש"ט מהכ"ר, וכן ספקים
ומלכתחם דינן הילג נדנניש סהמאל
טהר נקונטוק הילודים וכפ"ק גיגיטון
គותומ נכל דרב, קיינו דזוק מה שאלינו
פ"ר לרבל, וגומדרל סס נון מכוב הילג
המלה כוון ר' יולחאנ"ה דהוינו עירובין

וְעַל מִזְבֵּחַ תְּמִימָה תְּמִימָה יְמִינָה וְמִכְדֹּשָׁה מִלְּאָה נָמָת
תְּמִימָה טָפֵלָה בְּקָרְבָּנָה וְלֹא שָׁקֶן כְּמִמְלְאָתָה, וְלֹא
אֲגַלְגָּלוּ, וְכַמְּכַמְּנִי נָמִיל קָרְבָּנָה לִי נָסָס כְּרָמָה
טָמִילָה זָמִיק פְּרָקָן הַמִּקְדָּשׁ קָרְבָּנָה עַד אַיִלָּה, וְכֵן
מִלְּאָה. וְכֵן כְּרָמָה פְּרָקָן כְּמִלְּאָה מִלְּאָה, וְכֵן

ונמקום צלין כדי גוסס אמן בצען
ה כ' ע' סטה ליה הרכז (קש'ב).
ל' נון נניין ד בעל הסטר על
עמ' דינן, וטפלו למון דתמי דינן
ופיטר דלן, ול' ב' נתלה כל דינן

בגשין ז' צ"א בפונט היריעי דה' אוֹמְרִין זוּלַז, וכמו זלמר קומולוֹן גָּמָן, ולטנג דדיינ מאלטנטול בכ"י מיטגען,* וולג' למילוֹן דילען דמלטנוֹן מקיינן זולג' על מלהודן צנור צעולֶה געלאַטומָה כל גויס כו', מעד מ

וְנִסְתַּחַם מִמְּקוֹן כָּמֵל, מֶלֶךְ מִזְרָחָ וְמִזְרָקָ כְּלָמָד
וְלֹא דִילָג כֵּי. וְכֵן מִלְהָמִים כְּמוֹת נִסְתַּחַם

וובת חותם השני סימן ל"ז שכח דאם אין הלווה מודה בבן, ח' פתרוי תשובה

סעיף י'ז טו. מהני את הלוות מודה בכך. עיין ב

ישコン, ע"ש:

סעיף יד טו. מחייב אם הלווה מודעה בכך. עיין בחשיבות חותם השני סימן ל' שחייב ראם אין הלווה מודעה בכך, המלואה נאמן בשבועה כמיגו לדמייה המשכן, ע"ש:

בכדי זו זו והשלט **«מחוזות פראג-ודםאו»** – ייח חוי'ם ג (ז – עד) קארו, יוסף בן אפרים עמוד מס 295 בהודפס עי' **תביבת אוֹרְהַרְמָה**

טרכומן קטעים מילויים בפערת צדוק ופערת צדוק בטרכומן קטעים מילויים.

סכום מפורט צדיעו. מהם סברך נמך

הנומן טעם סלען טעם ניגגין ח' ז'
הנומן טעם ניגגין דעין צדדי גויס
וילל' ממכרו צפיפות מתקנה ריין גס כן פיקולטן
ומפה לאטמאן, אין יולטס יווליטה לומר כל'
להצדרו על הקמתקון דומולין צוז מהר קמנינגן
טונטן טפס כל דעת פמנגה הול נטט
קאנון מטכון גולדקס נעד מנה בזמייך גאנגליך
ויזון אדרר צדדי גויס דטס מפה גל'
וירטש פנטה, וליכם בז מזטס דינ'
המלכטה, דלע' שמlein דינ' דמלזומטן זיינטס ומקורות (ב' כ' מג'יינ עלאך (גיגי) קי' ז' ז' ז' ז'

למונחים, כמו פולין לדין למכות צוים ומקורות (נ) כל מג'יק גווט (ק'ג') קיינן ז'ם ז'ק.

ולא כדבר שום זו סכמא גמרא לא איזה לומד כי קמיהה מילא נזק מגן רציתך לך טהור עז קוינטן כי ורתקן כי

טירלן, מל'ן, ותקומט נכהורה מדכני דבmass טסוט נקמונה כי קמיהה
טמירין מיא דיעל דמלכתה דיען, ולפ"ז י"ח הפקת ליטען דנביי כלון קלה.
זוטו ערלני יוכן מוכבר גמאן נפחים מטה ליריכ' זטדרל הווע דמיינן טז וקונט
טולוק גויס טז מאכון קנטומן טז ריכט זטדרל הווע דמיינן טז וקונט
מענו ריכט זטדרל נטיגונט יטדרל נטיגונט פעל קנטובן צעל ריכט וטז זטדרל.

הנתקן נס נס ממליכת מלך למלך פלסטין נס דין פרוק,

לקיים תולג מוגברת, ומוגבר למשך קיטין קל"ד כתפי' 3', וטפ' ג' דמס' כדייטו קינה מוקה. טמי' כסם כין דסכלען ס' זום טמיה ועמו נך צבאת הכהנלאה ק"ל ג' גיאו, ולדעתו נטנא, חמלען ס' זום טמיה ועמו נך צבאת הכהנלאה ק"ל ג' גיאו, וווערניך דמי' דיסכלען געלטן מילז' גויס פון פון, זוכן נס"ק דיניגין' 97'.

המ נטמן, נטה פ██ק ב████י ו████גנין יירק מה ספומו זו, מיל' ב' אן ממעט מקומ' עס [אפק' א'] אן קומ' פ' סכ' הילן דבורי סכ' ב' פ' כלן גלע' ע:

עפיק ייד בגביה. לא יכול למכוון בפוחת משנה. במודיעי פרק הגול
ברואו והומוכן בצעיריו אוילין כתוב די כהה בשם הרוי' בר פרץ באוטן של
ויל כלכפו מלכפו המשכך אויר שבראה השנו. וכן כתוב רום' א' בסימן
שס' [פעף ח'] גוала הדרוכות היא שאין צריך ליתן לו שלשים יומ
שיטרונו ממקומם אויר, אין דשות הולאה לי'. אם אפיילו במליה על משכנן
אחר התביעה. ובס' ג' [סקלט'] כתוב, רוחז האיא ג' פ' שהוא משכנן של
גוי נזון לו ריבית, מ'ם [אנין] יכול לבוטה להמתיק. ולא יפה עין במדכי,
דבחדאי כתוב שם שהמשכן היה ספירים. אלא כמו שכבה עתיק, ואן
לומד רם' א מהדורתי בה דציזין עכ' לחתמין לו שנה שלא ימכור
המשכן. ומכ' רם' א נמי דברי רם' א' כאן במקומות שהשכנים לו כאן משכנן של
כי האיגנודא גואה שיש לנו לומר הבבך ולא לסייע ליה מטה גונמאה הדראי:

第10章

18

ממסומות לטכני' חיזי' סי' ג'[/ד], ולכל ממסו נל' יכול למכה מסות דיעת דמלומת' כו', ר' ל' למאל כל הקנות מפס על דעת קמניגס סום כל' פימה מ' צל' נמה עטמיה נטט' וגוו' הדר' בז'וינ' יאנח' דרכ' מהר' נל'

יורשתה נעלמה מה כドומס לוט ולילון בז' מצוקס דינמו
דמלוכותם בז'יל'לטן מהניין דינמו דמלוכותם הלאן צדרר טיטן צו קנלה נמלך מה שפוא
למקנים צבי הקנדיש טעלן גט צדיעו גויס דפסן צונטנעם כל דמי יקרכעלן.

כימן שע

דברים שם גול מדריהם כגון מפוחי יונם והמשתקים בקוגיא

ז' סעיפים

⁶יש דברים שאסרו חכמים משום גול והעובר עליהם הרי זה גולן מדבריהם * מפרייח יונים ומשחקים בקוביא מפרייח יונים ביצד לא י פרייח אדים בתוכן היישוב שhort לוחח מטעם אחרים שלא כדי מפני שמשלוח זכר איןיביא נקבה משוכך אחר או נקבה ותביא זכר יולא יונים בלבד אלא כל העושה כזה בשאר עופות ⁷ או חיה או בתרמה הרי וזה גולן מדבריהם.

ט' ט' ט'

10) ביה מהוורת הסלע ומזהירות באחד ואילך. בפרט: אם מוחה אם יוירוחה. כמו שמנצ'ו בפקידי דיניקן, נסוס מה מוחה כנ' מיטלטס מ"ז דיני יקלתון, עכ"ל. ועוד קצת לפני זה קיין' וגמ' סולומון כה' כה, ע"ג. וכלה דר' לוי דהפיilo ה' גור סמלך נסאלין נילך דיני סמכחוות, יש לנו קשים מן אדין דין תלמידותם, אבל כהה כל' מזרו, אבל על דבריהם טנן מזוק סמליכת. וגה' וס' ג' לאם מולקון וכ"ל לאכל דבר נחלין דין דמלכotta דינ', וכן סוף עיקר, ג' כונמו למא"ס רקס'ה ס' ס'ג', וולרכיגום, וזה לרשות גוט זדרלי מטה כמ' מילא סמליל נס' סטוקם' מילקין הכל לכא דינ' יונ' יונ'

סימן שע בעית א' אין ויביא נקבה משובך אחר. טיוויל, ומין זה גול גמל, גנס צעל הטזון שוכניהם מקס גול וכשה צען קיין גמור דמעולם קרמו נמס ונטצ' נמס, נלמ' זמכם למסוס קרן גול: אין או חריך או בחמה. דילטס [סעיף א'] כמפני נצון גיגרלי ספנדורי כיה ע"ב], סס

עד לחים

ביאור חנוך

ט' פיטרן שע סעיף א' א. יש כו'. ר' ל' ג' כ' ו' מומ' כו', ועין מומ' מס ד' ל' ד' מלן ומאנדרין לא' ב' ז' ו' ס' ולו' כ' : ב. בתוך היישוב. כן מתמעט טס לא' ל' ס' כ' ; ועין נקון פ' ז' דצ' (פ' ג' פ' א') ואב' ז' כ' ג' ; ו' ו' ס' ס' ז' ר' ה' וההנחיינ' ומס [ר' ה' וההנחיינ'] במס הומופטטם [כ' ק' פ' ח' ה' ח']: ג. מבני כו'.

אחתשי תשובה

ההורי בעל הערכי כתוב הנכנים בפנסטו על שם ירושי האשה כו', שלישית, בין דחק המדרינה ההיא מי שמה בלא בנים נוטל המלך חלק אחד מן היושבים, כי' יש למך ד בעניין זה ודינא דמלכחות ריבאיין בעל ירוש אשתו אלא גוטל חלק בשאר ירושם, והכא שודא עשתה צואה להפקיע הבעל מכל וכל קיימת צואתמה ברדיא דמלכחותה, והוא זיל הארך לסתורו דבריו דאין שום ממש בכל הגי טענות הללו הבעל יעדם כי בחלווי כי' חקי ומפטוי התורה עיין שם. ועיין מה שכתבתי לעיל סימן מ"מ ט"ז כו'

בארץ חימטב

הנ"ד יסוד קסמי קידוחן, סוף יט' מ"ג ובראשם מ"ב.

סימן שע שאניך א' או אחר. פירוט, מון זו גול גורה, נמס מנג פאנק צאנטש
נמסים לו וזה פאן קון גומו וממגעל קומתו לאפס וויט נאט, הילם טאנטס טהראונ
טאנטנס פרך גול, סטמי [סקא]: ב' בהמה. טאנט מפוץ גודוק צואר נאר למון
טאנטן ט גול גמוס גול גומטיסט דזון כמין מון ווועל טאנטס ווועל טאנטן דזג פאנק

הידושי רשם

ספוקן שע סעיף א' הוריד בדרכו. ג'ע, פיטר פון קראטץ' מילר קרי קראטץ': ש"ק ס"ק (ט') י"ז. סנקט פטרבורג. ג'ע, ויטמן נציג קראטץ': ש"ק ס"ק (ט') י"ז.

לעון מורה נזיר

על. עין סימן ל"ד סמ"ע סק"מ ונגליות, ועין סמ"ע סימן
ע"מ סמ"ג ונגי"ג אב ונגי"ג.

37

יונן שפט ש"ר ס"ק י. סוף סימן ע"ד. נ"ג מניין צרך ק"ז טו' סוף סימן ק"מ ס"ס וס"ה. ע"ח טענ' רב"ר לפול טענן ק"ק ליטט ד"ה וכל זה וכו', ע"ג. וכן מניין טענ' רב"ר מ"מ מס' קופר קו"מ

